

מסרבות להמשיך ולספוג

"ההרגשה היא שהאחיות הן כמו ספוג - אפשר להוסיף עבודה מבלי לשנות את המצב ואת המשכורת" • אסנת בן חמו, יו"ר ועד האחיות בברזילי, מסכמת עוד שבוע של שביתה • וגם: איך מגיבים בקופות החולים לשיבושים שנגרמו כתוצאה ממאבק האחיות | 24

אחיות לצהרה



אחיות שובתות בברזיל: "עדיין יש את אותו מספר מיטות, ושוב נראה חולים בחדר האוכל ובפרוזדור"

האחיות בבית החולים ברזילי ובקופות החולים של שירותי בריאות כללית לא מתכוונות לוותר ■ הן רואות את התורים המשתרכים ולבן יוצא אל המטופלים, אבל הן גם יודעות: הדרך היחידה להשפיע על האוצר היא ללחוץ היכן שכואב ■ "אין לנו ברירה אלא להיאבק ולשבות" ■ ויש גם כאלה שכבר הרימו ידיים: "זו עבודה קשה, לא מאוזנת ולא מתגמלת", מסבירה שולמית מאשדוד, שנטשה את החלום שלה ופנתה להוראה ■ מי ירחם על האחיות?

| יאיר הרוש, שמוליק חדה, שי לוי, שירלי סיידלר, אלי ג'אן || צילום: אבי רוקח, צפריר אביוב |

קצוע הופך לפחות מבוקש מדי שנה. אנחנו דורשות תוספת שכר, שיפור בתנאי השכר והוספה של תקנים".

ביום שלישי השבוע, לאחר שהדיונים עם האוצר שוב העלו חרס, החריפו האחיות בברזילי את העיצומים ועזבו את המחל"קות לארבע שעות. למחרת, התחדש המשא ומתן אך עד מועד סגירת הגיליון לא התקבלה הכרעה.

עסוקים בבחירות

במהלכו של השבוע השני לשביתת

השנייה, בתקווה כי המקצוע החדש יסב לה ביטחון כלכלי.

מאבק האחיות והאחים (כל הנאמר בכ"תבה נוגע לעובדי הסיעוד משני המינים ומ"נוסח בלשון נקבה בשל הריבוי המכריע של נשים בענף) נפתח בשביל אנשים כמו שו"למית, שהלכו ללמוד סיעוד מתוך תחושת שליחות, אך גילו שאין להן שותפים לדרך. "המאבק שלנו נמשך הרבה שנים וזה הגיע לשלב שנמאס לנו", אומרת השבוע יו"ר ועד אחיות הסיעוד בבית החולים ברזילי באשקלון, אסנת בן חמו. "אם המצב יימ"שך, לא יהיו יותר סטודנטיות לסיעוד. המי

אם ככה – אני לא אשאר במקצוע הזה". שולמית נרדה בין שמונה סניפים שונים של קופות חולים עד שנשכרה. "לא היה לי זמן לנשום", היא מספרת. "אין קורלציה בין המשכורת לכמות העבודה. על 75 אחוז משרה הרווחתי משכורת ממוצעת של 4,000 שקל בממוצע בלבד. זו עבודה קשה, לא מאוזנת ולא מתגמלת". מעבד לשחי"קה שחשה, חששה שולמית לחיי החולים: "חשבתי, מה יקרה אם מבוגר שמחכה בתור יקבל אידוע לב כי היו מטופלים לפניו? היו אחיות שנתקלו בסיטואציות דומות". היום לומדת שולמית הוראת מרעם זו השנה

עוד בילדותה חלמה שולמית (33) מא"שדוד להיות אחות. כשהשתחררה מהצבא, פנתה ללימודי סיעוד ולמדה במשך ארבע שנים לתואר הראשון. בשנת 2006 החלה לעבוד כאחות מוסמכת בקופת החולים הכללית. אחרי שש שנים הבינה שולמית שעם רצון טוב בלבד אי אפשר לשרוד. המ"שכורת הנמוכה, העומס הבלתי נסבל, הש"עות המטרופות וההרגשה שההשקעה הרבה לא משתלמת בסוף החודש אילצו אותה לוותר. "היה לי קשה וחשבתי שזה בגלל שאני חדשה בעסק", היא מספרת, "אבל עם הזמן הבנתי שלאף אחות אין מזל. אמרתי

בן חמו: "אף אחד לא מדבר איתנו. כל פעם יש תירוץ אחר. ההרגשה היא שהאחיות הן כמו ספוג – אפשר להוסיף עוד עבודה מבלי שאף אחד יחשוב לשנות את המצב ואת המשכורת"





אפרת בן נתן. "אני יודעת שאם לא אגיע לעבודה אני פוגעת בחברה שלי"



האחיות מפגינות. מחפשות אחות לרפואה

לקוחות יקרים,
היום (יום ב', 3.12) מתקיימת
שביתת אחיות ארצית.
 לפיכך, לצערנו, נבצר מאיתנו להעניק לכם
 שירותי אחיות ובדיקות מעבדה
 שאר שירותי הבריאות והרפואה במרפאה ניתנים כסדרם
 אנו מתנצלים על אי הנוחות הזמנית. **מנורת 100**

השלטים שקיבלו את פני
 המטופלים במרפאות
 הקהילתיות. החיסונים יחכו
 צילום: יאיר הרוש

לפני החגים אני בדיכאון

// אפרת בן נתן

אני אחות כבר תשע שנים, עובדת רק במשמרות לילה, עובדת שבתות וחגים. לפני שמגיע ראש השנה או פסח אני נכנסת לסוג של דיכאון. במקום לשמוח, אני יודעת שלא אהיה עם המשפחה בחג. אני יודעת שלא יהיה חופש וכיף, אלא שאחיה בבית חולים. זה מקצוע מתיש ומאוד שוחק ואין תמורה נראית לעין, למרות שהעבודה שלנו נעשית מכל הלב. זה לא מקצוע שיושבים במשרד והיום עובר. היו פעמים בעבר ששקלתי לעזוב את בית החולים, אבל אף פעם לא את המקצוע. למדתי ארבע שנים ועשיתי קורסים שונים, אבל אם הייתה לי אופציה אחרת, יכול להיות שהייתי פונה לעסוק בתחום אחר. אנשים עובדים 40-30 שנה ויוצאים לפנסיה עם סכום עלוב. אחרי שעובדים עשרות שנים כל כך קשה, זה לא פשוט. זה לא מקצוע רגיל, העבודה היא מאוד אינטנסיבית ואנחנו נותנות את הנשמה במחלקה. למרות שכל אדם נפגש לפחות פעם אחת בחייו עם הצוות הרפואי, ישנה תחושה שאפשר להתעלם מאיתנו. כאילו אומרים שממילא נעשה את העבודה למרות המשכורת הלא מתגמלת. עד שמישהו יעצור את זה, והפעם ברצינות.

■ אפרת בן נתן מתגוררת בקיבוץ ניר עם ועובדת כאחות סיעודית בבית החולים סורוקה בבאר שבע

השבתת מערכת הבריאות, אך מאשימה את הממשלה: "זה משהו שיש רק במדינת עולם שלישי. לא יכול להיות שישאר, שאומרת לנו כמה יש לה רפואה הכי טובה בעולם, לא יכולה לתת טיפול לחולים. יש למעלה את האנשים של משרד האוצר שייתנו לאחיות את הכסף. אם זה היה הנמל או חברת החשמל, מזמן הן היו מקבלות שכר גבוה וגם פיצוי של נופש בחו"ל".

נפש של אחות רחמניה

האחיות אמורות אמנם לעבוד במתכוונות שבת, אך דווקא במחלקות הפנימיות – המחלקות העמוסות ביותר בהן נדרש – תוספת תקנים דחופה – הן מתרוצצות בלי הפסקה. הן לא מוכנות להפקיר את חיי החולים, כהגדרתן, וממשיכות להגיע לעבודה למרות השביתה. בבית החולים עובדות כ-800 אחיות. לדברי בן המו בוטלו עד כה כמחצית מהניתוחים שלא היו בגדר מקרים דחופים. "רשמית, אנחנו עובדות במתכונת שבת בשביתה הזאת, אבל אני לא רואה אפילו אחות אחת שלא הגיעה למשמרת שלה בגלל השביתה", אמרה אחת האחיות. "אני אפשר לשבות במחלקות הפנימיות, גם בשביתה של הרופאים לא באמת הייתה פה

על התקנים החסרים: כשיש חולה ששוכב במסדרון, המשמעות היא שיש תוספת של מטופלים מעבר לתקן, מה שמצריך יותר אחיות. יש יותר אוכלוסיה, אבל לא הגדילו את מיטות האשפוז".

שילמדו מעובדי הנמל

למרות אי הנוחות והתארכות התורים, מבדיקה רנדומלית שערכנו, נראה כי המיטופלים כברזילי תומכים במאבק האחיות ומטיילים את האחיות על המדינה. רק במדינה כמו שלנו יכולים לעשות ככה למי שעווד לאנשים", אמר תושב שהמתיין לקב"ת לטיפול. "אני מחכה פה כבר חמש שעות לטיפול אני נמצא פה שעה, אולי שעה וחצי, אבל מבחינתי זה בסדר ואני איתן. הן עובדות בשביל פרוטות והגיע הזמן שהן יעשו שביתה וישברו את הכלים, אחרת אף אחד לא יקשיב להן. ככה זה במדינה שלנו וכולם יודעים את זה". חולה אחר הוסיף: "אם זה יעזור לאחיות, אני מוכן לחכות גם עשר שעות בתור. שיעשו כמו בנמל אשרוד ולא יישברו, אחרת אף אחד לא יספור אותן". תושבת האזור שהגיעה עם אמה לביקורת שאחרי ניתוח מתנגדת לרעיון של

האחיות ניכר באופן חד משמעי העומס בבית החולים ברזילי. בפגישה בין הנהלת בית החולים ויו"ר ועד האחיות, נקבע כי תתקיים פעילות במתכונת שבת. כמו כן, האחיות יטפלו במקרי חירום ובחולים כרוניים ויסייעו בניתוחים שנקבעו מראש. "אנו לא מבטלים מקרים שדרשו הכנה מיוחדת, כמו למשל, טיפול תרופתי או הכנת מעיים", מסבירה בן חמו, "אבל אני לא אופטימית כי כולם עסוקים בבחירות ופחות בנו. הקושי לבטל לאנשים תורים הוא עצום". מי שחווה את הקושי הזה על כשרו הוא מ' מאשקלון, שמחכה זמן רב לניתוח קטר"קט שאמור היה להתבצע כברזילי – הליך כירורגי שנחשב פשוט יחסית. "חיכתי תי לתור שלי כמעט חודשיים, כשהראייה גיע התור, פרץ מבצע עמור ענן ורחו לי את הניתוח ליום ראשון השבוע. בגלל השביתה התור שלי נדחה עוד פעם. ניסיתי בכל זאת לדבר עם הרופא, אבל הוא אמר שזה לא ביידיים שלו. אני ממש מודאג שלא אאבד את הראייה לגמרי בעין הזו". בן חמו מזדהה עם מצוקתו: "אני מכיר את המקרה, וכמוהו יש עוד המון, כי עכשיו הוא בעצם חוזר שוב לראש התור ולהמתנה נוספת. מצד שני, אין לנו ברירה אלא להיאבק ולשבות. השביתה שלנו היא

חולה: "חיכיתי לתור שלי כמעט חודשיים, כשהראייה שלי הלכה והידרדרה. ניסיתי בכל זאת לדבר עם הרופא, אבל הוא אמר שזה לא בידיים שלו"





אסנת בן חמו (מימין). "אם המצב ימשך, לא יהיו יותר סטודנטיות לסייעו. המקצוע פחות מבוקש מדי שנה"

שביתה. אחות שלא תגיע פירושה מוות של חולה. אנחנו באנו לעזור להם לחיות, לא למות. אם מישוהו כאמת רוצה להבין למה שובתים, הוא צריך להגיע למחלקה פנימית. כאן זה עיקר העומס. זאת עיקר העבודה, ופה סופגים הכל".

בינתיים זוכות האחיות לגיבוי מע"מיתיהן הרופאים (ר' מסגרת), אך בן חמו יודעת שכלל שיעבור הזמן, כולם יאברו את סבלנותם. "אני מאמינה שאם השביתתה תימשך, זה יבוא אלינו כבומרנג בסופו של דבר", אומרת בן חמו. "קשה לי להיות אופטימית במאבק הזה, אבל אני חייבת. אנחנו הולכים ומתקרבים למצב שיש במ"קסיקו, או שאולי יתחילו לייבא אחיות מחו"ל".

בן חמו מסבירה כי התחושה הכללית של האחיות היא שאין להן עם מי לדבר: "בכל פעם יש תירוץ אחר. ההרגשה היא שהאחיות הן כמו ספוג - אפשר להוסיף עוד עבודה מבלי שאף אחד יחשוב לשינות את המצב ואת המשכורת. מה"סור באחיות זה בעיה לאומית. עוד לא התחלנו את החורף, שבו אנחנו ב"180 אחוזה תפוסה במחלקות. עדיין יש את אותו מספר מיטות, ושוב נראה חולי" בחדר האוכל ובפרוידור. שוב נראה חולי" לים שלא מקבלים מענה, וזה כואב לנו מאוד".

ורד גולדשלגר (46), תושבת גן יבנה, משמשת כאחות אחראית במרפאות החוץ של בית החולים ברזילי. בימים אלו נאלצת גולדשלגר להגיע לעבודה כרגיל בגלל הצורך החיוני בה כחות אחראית. למרות זאת היא לא שוכחת לרגע את הצורך במאבק. "השמירה שלנו קצרה מאוד", אומרת גולדשלגר. "אנחנו נאלצות להסתייע במחלקות אחרות ולהיפך בגלל שאין מספיק אחיות". המחסור בכח אדם מביא לרבייה לירי כך שאחיות ממחלקות אחרות עובדות במקומות בהם אין להן התמחות מספקת. "במקום שכל אחות תתמקד במה שהיא למדה הן עוברות ממחלקה למחלקה ולא תמיד הן יודעות מה צריך לעשות בדיוק". כדוגמה היא נותנת את המחלקה האונקולוגית, שם לדבריה ניכר חוסר הידע המקצועי של האחיות המתגברות. "הן מאוד במצוקה שם", היא אומרת.

אורלי פינקלשטיין, תושבת מושב תימורים שבמועצה האזורית באר טוביה, משמשת כאחות המחלקה האונקולוגית בבית החולים קפלן. "אנחנו כבר לא מדרבות על אמפטיה לחולה", היא אומרת. "אבל במחלקות של בית החולים האחיות כל הזמן צריכות להיות בפקוס על מה שהן עושות, על איזה כפתור ללחוץ ומה המינון. העומס הזה לא טוב לאף אחד מהצדדים וזה מה שהאחיות רוצות שבאוצר יבינו".

לדברי פינקלשטיין, שעד לפני תשע שנים הייתה אגרונומית, המחסור בכוח אדם מביא לטעויות: "זוהי הגיוני שזה קורה. אני לא מכירה טרגדיה שקרתה בגלל זה, אבל יש טעויות".

מסוימים, סיפרו חולים, הרופאים הע"ניקו להם שירות. "זה לא מוצדק שר"פא ייתן לי את השירות במקום האחיות", אמרה מטופלת שנוקקה לכדיקת שתן. "גם ככה יש לו מספיק עבודה. עדיף שהשביתה תסתיים מהר, צריכים את האחיות בקהילה".

תמר הגיעה למרפאה של מרכז בריאות הילד באשדוד כדי לעשות משטח גרון לכתה הקטנה. "לא הייתה אחות, אז

(והילד הרביעי שברדף) נשארה בדרום כדי להמשיך בעבודה. "בשלב הזה אמרתי לעצמי שחבל שאני אחות", היא אומרת. "זה מצב בלתי נתפס. רק הנסיעה מגיר עם לבאר שבע מפחידה וקשה. כל הדרך המחשבות עסוקות בזה, יחד עם הדאגה לילדים. ברור לי שבכל מקום עבודה אחר לא הייתי מגיעה לעבוד, אבל כאן אני יודעת שאם לא אגיע, אני פוגעת בחברה שלי".

בן נתן סקפטית לגבי הצלחת השביתה במתכונת הנוכחית: "אני לא חושבת שהשביתה מועילה, היא לא עושה יותר מדי, זאת לא הדרך. בעיני צריך להחריף אותה כדי שיתייחסו אלינו ברצינות. האוצר לא מתייחס לדרישות האחיות ובקצב הזה לא ייצא דבר".

לדבריה, במסדרונות בתי החולים האחיות עובדות כמעט כרגיל, וזו אחת הסיבות שבאוצר לא ממהרים לסיים את הסכסוך: "אנחנו עובדות בנוהל שבת, אבל מה זה נוהל שבת? אין דבר כזה. אולי האחיות האחראיות לא נמצאות ביום שבת, אבל מעבר לזה, אנחנו עובדים כרגיל. יותר מרגישים את השביתה בקהילה, בקופות החולים. אם מחליטים ששובתים, צריך ללכת עד הסוף, שגם בית חולים יסגור את הדלתות. זה יעשה את ההדד ולא יוכלו להתעלם מאיתנו".

לא מחוסנים מהשביתה

בעוד שהאחיות בבתי החולים מגיעות לעבודה ומטפלות בחולים הכרוניים ובמקרים רחופים, העמיתות שלהן במרפאות הכללית בקהילה למעשה. את השביתה כמעט הלכה למעשה. ברוב סניפי קופות החולים של הכללית חדרי האחיות נעולים ועל הדלתות תלוי שלט שמודיע "כאן שביתה". במרפאות לא מתבצעות בדיקות מעבדה, לא בדיקות א.ק.ג ולא מש"טחי גרון. מטופלים מבוגרים וילדים שצריכים בדיקות מתבקשים על ידי הרופאים להמתין בסבלנות. במקרים

עובדות תחת אש

למרות שמדובר בעייה לאומית, מצבן של האחיות בפריפריה קשה יותר. פחות אחיות מגיעות לעבוד בבתי חור"לים בפריפריה, כיוון שיש יותר היצע במרכז, מסבירה בן חמו. "יש שם בתי חולים ומרכזים פרטיים שהאחיות יכולות לעבוד שם, מה שאין אצלנו. אנחנו עובדות תמיד תחת איום של מתקפת טילים בבית חולים שכרגע לא ממוגן. גם במבצע האחרון האחיות עברו באופן מלא, לא נעדרו ועבדו תחת אש. לצערך, גם במהלך המלחמה הרבה ניתוחים בוט"ל וזכעת גם בגלל השביתה".

אפרת בן נתן, חברת קיבוץ גיר עם העובדת כאחות בבית החולים סורוקה בבאר שבע, נאלצה להשאיר את המ"שפחה מאחור במהלך מבצע עמוד ענן ולהמשיך בעבודתה המאומצת בפגיה. "רצינו להתרחק, אבל זה לא התאפשר בגלל המשמרות שלי", מספרת בן נתן. "זה לא כמו משרד רגיל, שיכולתי לה"תקשר ולהגיד שאני לא מגיעה, אין את האופציה הזו".

כשמטחי הטילים התגברו, לקח בעלה את שלושת הילדים ונסע צפונה. בן נתן

תומכות אבל לא שובתות

האחיות הקהילתיות שעובדות במרפאות של מכבי, לאומית ומאוחדת לא מהוות חלק מהשביתה משום שאינן מאוגדות בוועד. הן תומכות בעמיתות שלהן מרחוק ומקוות שהמאבק יסייע גם להן בעקיפין. "האחיות צודקות בשביתה ואני מאחלת להן בהצלחה. אם יצליחו, אולי זה ישנה משהו גם אצלנו", אמרה אחת האחיות בקופת חולים לאומית. "אפשר לעבוד 12 שנה ולא להתקדם בגרוש. אנחנו לא מוכנה. חוץ מזה, אי אפשר לתת 50 אינפוזיות ולראות את כל הדברים מסביב. כשנמצאים בלחץ, זה מסוכן".

לטענתן, אחות עם ותק של 17 שנה תרוויח פחות מ-7,000 שקל בחודש ואחות מתחילה תרוויח 23 שקל לשעה.

אחות במאוחדת אמרה כי "בסך הכל המטרה היא לשפר את תנאי האחיות בבתי החולים, שעמוסות גם ככה לעייפה. ללא ספק הזכויות שלנו נפגעו, העומס בלתי סביר, בעיקר בחורף. הדרישות מבחינת השכר הן לגיטימיות לחלוטין".



חולה במסדרון בברזילי, השבוע. כשהתפוסה תגיע ל-180 אחוז גם חדרי האוכל יתמלאו במיטות

אומרת אחת האמהות. "כל שיעול במעון יכול להיות בעייתי, ילדים מסתובבים כל הזמן עם נולת, ודווקא עכשיו אין אהיות. אני רק מקווה שהשביתה תיגמר מהר. אי אפשר ככה. זה פוגע גם בחולים קשים וגם בדברים קטנים יותר כמו היסונים".

משתדלים לפעול במקצועיות

מבית החולים ברזילי נמסר בתגובתו: "בבית החולים יתקיים מטה חירום בשיתוף ההנהלה וועד האהיות, שידון בבקשות לטיפול במקרים חריגים. גם במרפאות החוץ תתקיים פעילות על פי העקרונות שפורטו לעיל. תתבצע פנייה טלפונית אל המטופלים שמועד בדיקתם נדחה. פרט לכך, הציבור מתבקש להיכנס לאתר האינטרנט של המרכז הרפואי ברזילי לשם מעקב. כמו כן, יתפרסמו באתר ארבע ספרות אחרונות של מספרי תעודת הזהות של המטופלים שהמרפאה שהם מוזמנים אליה לא תתקיים במועד. אנו מתנצלים על אי הנוחות ומשתדלים לפעול לפי קריטריונים רפואיים מקצועיים. ההודעות נמסרו לציבור הפונים לבית החולים ויימסרו בהמשך בהתאם להתפתחויות".

משירותי בריאות כללית נמסר בתגובה: "שביתת האהיות הוכרזה על ידי הסתדרות האהיות. במהלך השביתה ניתנים כל שירותי הרפואה כסדרם למעט שירותי אהיות. למרות השביתה ניתנים שירותי טיפולי בית, מתן אינסולין, טיפולי פוריות, טיפול בחולים אונקולוגיים, ביחידות דיאליזה ובמרפאות הגיטר. כמו כן, ישנן מרפאות מרכזיות אליהן מופנים לקוחות לביצוע בדיקות דחופות".



האחים והאחיות בברזילי. המחסור בכח אדם מוגש בעיקר בפריפריה

רותי סיעוד גם בטיפות החלב של הכ"ל לית. שידן, תושבת שדרות, הגיעה לאחת מהתחנות לבריאות המשפחה באזור כדי לתת לבנה בן השנה את החיסון השני נגד שפעת. "רופאת הילדים אמרה לנו שהחיסון מתבצע בשני שלבים, וצריך לחכות בדיוק ארבעה שבועות בין החלק הראשון לחלק השני כדי שהחיסון ישפיע", סיפרה. "טווח הזמן בין החיסונים הוא קריטי, וכעת סביר להניח שהחיסון לא יהיה אפקטיבי. לפי מה שהבנתי, גם אם הבן שלי יקבל את החלק השני של החיסון, זה כבר לא יהיה רלוונטי, מה שאומר שהכנסתי לו חיידקים לגוף לחינם".

הורים נוספים שהגיעו לחסן את ילדיהם נתקלו באותה הבעיה. "זאת בדיוק התקופה שכולם מתחילים להיות חולים",

הרפואה עשתה את זה בעצמה, אבל אני דווקא בעד שהאהיות יעמדו על זכויותיהן", היא אומרת.

אביגיל מושיאשוילי, מנהלת מרפאת בבית הרופאים באשדוד, מספרת כי הביקוש הגדול ביותר הוא לבדיקות דם. על מנת לאפשר לתושבים לקבל את השירות, הם מופנים למעבדה ברובע י"ג, שם מתבצעות מיום המישי בדיקות דחופות. חולים שזוקקים לבדיקות דם שאינן דחופות ולחיסונים ייאלצו לחכות שהשביתה תסתיים.

"הגעתי לעשות בדיקות דם ושתן כדי לקחת לבית החולים קפלו, אבל לא קיבלו אותי", סיפר מאריו (50), תושב אשדוד. "לא עשיתי את הבדיקה ולא הלכתי לקפלן בסוף".

במקביל למרפאות, לא ניתנים שי-

"האהיות הן יד ימיננו" // ד"ר חי אמיל

בוודאי שאנחנו תומכים באהיות, הרי הן יד ימיננו. אין ספק שהרופאים שבעצמם סיימו לא מזמן מאבק ארוך תומכים באהיות.

רופא יתקשה מאוד לתפקד בלי אהיות לצידו. אם אני מדבר על ניתוח, אז האהיות זו שמכינה את כל הניתוח ומגישה לו את כל הצידוד. במקרה של ניתוח מורכב, צריך גם שתי אהיות. היא זו שמסתכלת על כל מה שהרופא מבצע, היא עוזרת לו, מגישה לו את הצידוד, סופרת את הפדים ומגישה אותם. יש כל מיני פעולות שהיא עושה בניתוח והיא חוליה מאוד חשובה בפעולה כזאת. חסרות לנו אהיות כי אין כל כך היצע, וזה למרות שמשדד הבריאות נתן לנו תקנים. אני לא מכיר את משכורות האהיות, אבל אני יכול להגיד שהן עובדות מאוד קשה בעומס שהוא בלתי נסבל. את העבודה שלהן מאוד קשה להעריך, כי הן מסייעות לרופאים וגם מסייעות בפן האנושי לחולים. הן נשארות לפעמים שעות ארוכות מעבר למשמרת. אהיות שעובדת בחדר הניתוח לא הולכת כשנגמרת לה המשמרת, ולפעמים ניתוח נמשך חמש שעות מעבר למתוכנן. האהיות לא אומרת שלום אני הולכת. הן מסורות ומסקיעות מאוד בחולים.

■ ד"ר חי אמיל הוא מומחה לרפואה דחופה ופנימית וסגן מנהל בית החולים ברזילי

אלי לוי

אלי לוי
 eli-le@yedtik.co.il

חגיגה גדולה היתה ביום שני בבית החולים ברזילי במחלקת הילדים. צוות של רדיו דרום עם המנחה מינו בר והזמר איציק שמלי הגיעו כדי לעשות שמייה. עוד התייצבו: חיילי כיפת ברזל, שהגיעו כדי לתת ולקבל כבוד. אלברט מצדיע (צילום: מאיר שילון)



11.7x12.82	52	63 עמוד	כותרת - ידיעות אשדוד	14/12/2012	34880525-5
80829 - בית חולים ברזיל -					

אלברט

אלי לוי
eli-le@yedtik.co.il

< ביום שלישי הגיעו
 שחקני קבוצת הכדורסל
 של אליצור אשקלון
 לשמח ילדים בבית
 החולים ברזילי. המאמן
עדי אזולאי, שחקני הבית
דודו שמריז ואחיעד
בוקרא ואפילו השחקנים
הזרים מרקוס דאב,
ג'וליין מילס, מרקי פרי
ומרקוס מור התייצבו
 במחלקת הילדים ובחדר
 המיון וחילקו סופגניות,
 מטבעות שוקולד וכדורי
 סל. צדיקים.